Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central, judecător Dorina Croitor

Dosarul nr. 2r-1600/2025
(PIGD: 2-25098238-02-2r-11082025)

D E C I Z I E

13 octombrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului Ana Panov
Judecători Elena Bolocan
Svetlana Vîșcu

Examinând fără participarea părților, recursul declarat de către avocatul Covganeț Ludmila în interesele Iurco Ecaterinei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Iurco Ecaterina împotriva lui Budu Vasile cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 17 iulie 2025, prin care s-a respins cererea de asigurare a acțiunii, depusă în cadrul cererii de chemare în judecată înaintată de Iurco Ecaterina împotriva lui Budu Vasile cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,-

A C O N S T A T A T :

Poziția instanței de fond:

La 9 iulie 2025 Iurco Ecaterina s-a adresat Judecătoriei Strășeni, sediul Central cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Budu Vasile solicitând încasarea datoriei în mărime de 18 845 euro și a cheltuielilor de judecată în sumă de 11746, 05 lei.

Totodată reclamanta prin cerere a solicitat și asigurarea acțiunii, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile, și mijloacele bănești ce aparțin lui Budu Vasile.

În motivarea cererii cu privire la aplicarea măsurilor asiguratorii a acțiunii a invocat că, pârâtul Budu Vasile a demonstrat faptul că nu respectă obligațiile contractuale și acționează contrar prevederilor legale și contractuale, respectiv consideră că există un risc real ca, ar putea să înstrăineze bunurile ori sumele bănești, făcând imposibilă executarea unei eventuale hotărâri.

La fel, a notat că măsura de asigurare a acțiunii este necesară în prezent, pentru a evita imposibilitatea executării documentului executoriu în caz de admitere a acțiunii,

precum și pentru conservarea situației existente până la soluționarea definitivă a litigiului, precum și în scopul de a nu lărgi cercul participanților la proces.

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 17 iulie 2025, s-a respins cererea de asigurare a acțiunii, depusă în cadrul cererii de chemare în judecată a reclamantului Iurco Ecaterina împotriva lui Budu Vasile privind încasarea datoriei în mărime de 18845 euro și a cheltuielilor de judecată în sumă de 11 746, 05 lei, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a dispune astfel prima instanță a constatat că, reclamanta nu a prezentat probe pertinente și concludente precum că pârâtul persoană fizică nu dispune de bunuri mobile sau imobile pasibile de a fi valorificate în contul executării unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii civile, eventual pârâtul s-ar afla în incapacitate de plată și sau comite alte acțiuni/inacțiuni ale pârâtului în vederea diminuării patrimoniului său.

Solicitarea recurentului:

La 5 august 2025, avocatul Covganeț Ludmila în interesele Iurco Ecaterinei a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 17 iulie 2025, prin care a solicitat casarea integrală a acesteia și emiterea unei noi decizii prin care sa fie admisa cererea Ecaterinei Iurco privind asigurarea acfiunii și să se dispuna aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, imobile și mijloace financiare ce apartin cu drept de proprietate pârâtului Budu Vasile, în limita valorii actiunii.

Argumentele părților:

În motivarea recursului reprezentantul recurentului a indicat că, instanta de fond a interpretat restrictiv art. 174 alin. (1) din Codul de procedure civila, solicitand dovezi concrete de înstrăinare a bunurilor. Cu toate acestea, norma legala stipuleaza ca asigurarea se admite „în cazul în care neaplicarea masurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibila executarea hotararii judecatoresti”. Acest lucru nu impune prezentarea de probe că pârâtul deja înstraineaza bunuri, ci doar că există un risc real și obiectiv ca acest lucru să se întample, făcând executarea hotararii imposibilă.

A mai menționat faptul că, intimatul prin refuzul de a restitui datoria a demonstrat faptul că nu respectă obligatiile contractuale și actionează contrar prevederilor legale, respectiv consideră că există un risc real că, ar putea să înstraineze bunurile ori sumele banești, făcînd imposibilă executarea unei eventuale hotarari. Refuzul pârâtului Budu Vasile de a-și onora obligațiile de restituire a datoriei, chiar și după o somație scrisă, demonstrează o atitudine de rea-credință. Această conduită, combinată cu eșecul de a restitui întreaga sumă, sugerează un risc real că pârâtul ar putea recurge la alte acțiuni pentru a se sustrage de la plata, inclusiv prin înstrăinarea bunurilor pentru a-și diminua patrimoniul.

La fel a relevat că, prin însăși refuzul de a restitui datoria a demonstrat o atitudine că ar putea înstraina bunurile pentru a nu restitui datoria. Iar aceasta conduita confirmă posibilitatea obiectivă că pârâtul/ intimatul poate să înstrăineze bunuri sau să își reducă artificial patrimoniul, cu scopul de a evita executarea unei eventuale hotărâri judecătorești. Or, conform jurisprudenței naționale și europene, risc nu înseamnă doar o

acțiune concretă deja întreprinsă, ci și posibilitatea reala ca în viitor executarea să fie împiedicată.

Totodată a notat că, din conținutul cererii de chemare în judecata, se constată cu certitudine că obiectul acțiunii constituie încasarea datoriei, în asemenea circumstanțe descrise și având în vedere că asigurarea acțiunii civile este o măsură prevăzută de lege și o modalitate efectivă de protejare a drepturilor participanților la proces, care după natura sa contribuie la păstrarea situației existente între părți până la pronunțarea actului judecătoresc, mai mult ca atât pentru neadmiterea înstrăinării bunurilor care ar crea dificultăți și imposibila executarea unei eventuale hotărâri judecătorești, prin urmare admiterea recursului și emiterea unei hotărâri prin care să fie dispusă asigurarea acțiunii.

A mai invocat că, masurile asiguratorii solicitate sunt proporționate interesului legitim urmărit de reclamanta. Acestea se limitează doar la valoarea creanței pretinse și sunt solicitate doar în scopul de a conserva o parte din patrimoniul pîrîtului drept garanție a executării unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile recurentei. Totodată sunt îndreptate și în sensul de a responsabiliza pârâtul, ca acesta să se folosească cu buna-credința de drepturile procesuale, să nu întreprindă masuri de tergiversare a procesului, iar cauza sa fie examinata într-un termen rezonabil.

A mai conchis că, scopul aplicarii masurii de asigurare, rezidă anume în crearea unui climat favorabil executării eventualei hotarari judecatorești, iar neaplicarea acestora, la caz, poate crea ulterior impedimente. In plus, asigurarea acțiunii este o garanție de protejare și reparare reală a drepturilor participanților la proces, menite să asigure executarea actului judecătoresc pronunțat, precum și să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu până la finisarea examinarii cauzei în instanța de judecată.

Chiar daca temeiurile asigurarii actiunii nu sunt enumerate expres în art. 174 Cod de procedura civilă, considerăm ca în cazul dat necesitatea rezultă din pericolul de dispariție, înstrăinare a bunurilor imobile, care se află în posesia intimatei-pârâte. In acest context, nu în zadar, legiuitorul a instituit în codul de procedură civilă, masura asigurarii acțiunii, pentru a asigura executarea efectivă a unei eventuale hotărâri judecatorești.

Mai mult decât atât, asigurarea acțiunii este un instrument important care nemijlocit duce la asigurarea executarii actului judecatoresc pronunțat, precum și contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu până la finisarea examinarii cauzei în instanța de judecată, iar aplicarea măsurilor de asigurare nu va aduce atingere dreptului de proprietate garantat de art. 1 din Protocolul nr.l aditional la CEDO.

În temeiul art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, este întemeiat a reține că, întru pregătirea examinării recursului, s-a expediat în adresa intimatului/intimaților și altor participanți copia cererii de recurs împreună cu înscrisurile anexate și s-a acordat termen pentru prezentarea referinței la cererea de recurs, explicând că neprezentarea în termen a referinței asupra cererii de recurs nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar.

În același timp, participanții la proces au fost informați despre stabilirea termenului judecare a recursului și despre faptul că se va examina fără participarea părților, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin.(1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părţi şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, reține că din materialele cauzei se atestă că a 4 august 2025, încheierea recurată a fost expediată avocatului Ludmila Covganeț, fapt confirmat prin extrasul de pe poșta electronică anexat la materialele cauzei.

Astfel, Colegiul conchide că recursul declarat de către avocatul Covganeț Ludmila în interesele Iurco Ecaterinei la 5 august 2025 este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusive pe cele care se află la alte persoane.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un

caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că, pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal circumstanțelor de fapt constatate.

Astfel, în baza materialelor cauzei, a circumstanțelor de fapt și drept invocate în prima instanță și în fața instanței de recurs s-a constatat că:

La 9 iulie 2025, Iurco Ecaterina s-a adresat Judecătoriei Strășeni, sediul Central cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Budu Vasile solicitând încasarea datoriei în mărime de 18 845 euro și a cheltuielilor de judecată în sumă de 11 746, 05 lei.

În același timp, reclamanta a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii civile prin aplicarea sechestrului pe bunuri mobile și imobile, cât și mijloacele bănești ale pârâtului Budu Vasile.

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 17 iunie 2025, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedura contencioasă generală.

În temeiul încheierii Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 17 iunie 2025, prima instanță a respins cererea de asigurare a acțiunii înaintată de Iurco Ecaterina împotriva lui Budu Vasile cu privire la încasarea datoriei în mărime de 18 845 euro și a cheltuielilor de judecată în sumă de 11 746, 05 lei, ca fiind neîntemeiată.

Colegiul civil constată că, obiectul juridic al acțiunii înaintate de Iurco Ecaterina împotriva lui Budu Vasile cu privire la încasarea datoriei în mărime de 18 845 euro.

În această privință, reclamanta pretinde că, la 1 septembrie 2014 între Iurco Vasile și Budu Vasile, a fost încheiat contractul de împrumut a banilor, în baza acestui contract Budu Vasile a primit cu împrumut de la Iurco Vasile bani în sumă de 20 000 (douăzeci mii) euro. Necătând la faptul că, potrivit înțelegerii și a contractului semnat, suma urma a fi restituită în termen de șase luni, pârâtul a refuzat executarea obligațiilor asumate, nerestituind suma împrumutată. Potrivit p.2 din contractul de împrumut pârâtul Budu Vasile s-a obligat să restituie banii împrumutați în termen de șase luni din momentul semnării contractului.

La 17 septembrie 2014, Iurco Vasile a decedat, fapt ce se confirmă prin certificatul de deces, moștinitor legal al defunctului este soția Iurco Ecaterina, fapt ce se confirmă prin certificatului de moștinitor legal. După decesul lui Vasile Iurco, pârâtul Budu Vasile a restituit parțial reclamantei Iurco Ecaterina din suma împrumutului și anume la data de 12.01.2016 a restituit suma de 500 dollari - echivalentul a 427 euro, ulterior a mai achitat suma de 200 (două sute) euro, după care 3000 (trei mii) lei, 200 (două sute) euro, ultima sumă de 176 euro a fost restituită de pârâtul Budu Vasile, la data de 05.12,2023 - fapt ce se confirmă prin transferul bancar unde se indică la rubrica descrierea operațiunii-restituire împrumut.

Afirmă că, pârâtul a restituit reclamantei parțial suma împrumutată, în valoare totală de 1.155 (una mie o sută cincizeci și cinci) euro. în consecință, în baza contractului de împrumut din 01.09.2014, solicităm încasarea diferenței rămase, în sumă de 18.845 (optsprezece mii opt sute patruzeci și cinci) euro.

Mai invocă reclamanta că, l-a notificat în scris pe Budu Vasile despre acest fapt și despre intenția sa de a se adresa instanței de judecată în sensul soluționării litigiului dat. Pârâtul a lăsat fără un răspuns notificarea dată și refuză la moment orice contact cu reclamanta în scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului.

Analizând obiectiv circumstanțele de fapt reținute supra, reieșind din faptul că nu au fost constatate temeiuri de fapt şi de drept de constatare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil consideră necesar să respingă recursul, ca fiind neîntemeiat.

Având în vedere circumstanțele de fapt care rezultă din cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate în raport cu normele de drept citate supra, este întemeiat a reține că, reclamanta invocă asigurarea acțiunii indicând lipsa unui răspuns din partea pârâtului la notificarea prealabilă de către reclamantă, comportamentul de rea – credinţă, eschivarea de la executarea benevolă a obligaţiilor civile asumate, termenul îndelungat al perioadei de neexecutare, precum și valoarea pretenţiilor, și care, de fapt, privesc nemijlocit fondul cauzei, respectiv nu confirmă că neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti.

În acest context, Colegiul constată că, reclamanta nu a probat prin probe pertinente și concludente existența circumstanțelor obiective care ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii, inclusiv în raport cu natura și

valoarea pretențiilor înaintate de către reclamantă, statutul părților în proces și patrimoniul pârâtului, reieșind din caracterul obligațiilor civile asumate.

Or, în temeiul art.23, 24 și art. 25 din Codul civil, persoană fizică este omul, privit individual, ca titular de drepturi şi de obligaţii civile, capacitatea de a avea drepturi şi obligaţii civile (capacitatea de folosinţă) fiind recunoscută în egală măsură tuturor persoanelor fizice, iar capacitatea de exerciţiu constituind aptitudinea persoanei de a dobîndi prin fapta proprie şi de a exercita drepturi civile, de a-şi asuma personal obligaţii civile şi de a le executa.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) și (2) din Codul civil, patrimoniul reprezintă totalitatea drepturilor şi obligaţiilor patrimoniale (care pot fi evaluate în bani), privite ca o sumă de valori active şi pasive legate între ele, aparţinînd unor persoane fizice şi juridice determinate. Toate bunurile persoanei fizice sau juridice fac parte componentă a patrimoniului ei.

Astfel, deoarece reclamanta nu a prezentat probe care ar demonstra existența riscului imposibilității punerii în executare a unei eventuale hotărârii judecătorești de admitere a acțiunii, din cauza înstrăinării, degradării, deteriorării bunurilor pârâtului sau riscului intrării reclamantului în concurs cu alți creditori ai pârâtului, Colegiul civil consideră că argumentele recurentei, precum că cerința privind asigurarea acțiunii este întemeiată pe faptul că pârâtul nu-și onorează obligația de plată, sunt întemeiate pe interpretarea eronată a prevederilor art. 174 Cod de procedură civilă, și vizează fondul cauzei și nicidecum nu justifică aplicabilitatea măsurii de asigurare a acțiunii.

Or, instanțele de judecată nu sunt în drept să dispună asigurarea acțiunii doar reieșind din natura juridică, valoarea pretențiilor reclamantului şi a înscrisurilor anexate la cererea de chemare în judecată, existând astfel riscul de a prejudicia drepturile și interesele legitime ale părților, precum și de a se expune asupra fondului cauzei civile, împuterniciri de care instanța nu dispune la examinarea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii civile.

În același timp, Colegiul civil statuează că, asigurarea acţiunii civile constituie acţiunea legală al cărei scop este asigurarea executării unei eventuale hotărârii judecătoreşti de admitere a acțiunii, fără a prejudicia interesele legitime ale părților în litigiu și respectiv, nu este admisibilă aplicarea arbitrară a măsurilor de asigurare a acțiunii, ținând cont de natura juridică și valoarea pretențiilor înaintate, în lipsa argumentelor întemeiate și a circumstanțelor obiective, a probelor pertinente care ar justifica asigurarea acțiunii civile.

În ceea ce privește argumentele recurentei bazate pe fapte care privesc temeinicia acțiunii civile înaintate, respectiv fondul cauzei civile, se constată că depășesc limitele judecării recursului, respectiv Colegiul nu este împuternicit să se expună asupra acestora.

În rest, instanța de recurs constată caracterul formal și neîntemeiat al cererii de recurs, fără a da apreciere faptelor puse la baza concluziilor primei instanțe, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea încheierii judecătorești.

În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cererii au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în

contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea încheierii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă recursul declarat de către avocatul Covganeț Ludmila în interesele Iurco Ecaterinei și să mențină încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 17 iunie 2025.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge cererea de recurs declarată de către avocatul Covganeț Ludmila în interesele Iurco Ecaterinei.

Se menține încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 17 iulie 2025, privind respingerea cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Iurco Ecaterina împotriva lui Budu Vasile cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele completului Ana Panov

Judecătorii Elena Bolocan

Svetlana Vîșcu